

HRVATSKA U NEČEMU IPAK PRVA IVO ŠLAUS, IZABRAN ZA PREDSJEDNIKA SVJETSKE AKADEMIJE ZNOSITELJU NAPRETKA ČOVJEČANSTVA, POTREBI RJEŠAVANJA PROBLEMA NEZAPOSENOSTI, ALI I NESV

ČOVJEK JE ŠTE - zato nas čeka novo veliko

Doduše, čovjek je i najbriljantnije stvorenje na zemlji, ali sada se upleo u prirodni proces koji je vodio u novo leđeno doba. Umjesto toga, imat ćemo dizanje temperature u sljedećim desetljećima za dva do pet Celzijevih stupnjeva, a za toliko metara će se dignuti i razina mora

PREŠE MARIJANA CVRTILA
SNIMIO DRAGO SOPTA / CROPIX

Domaču i inozemnu javnost ovih je dana obišla vijest da je hrvatski akademik Ivo Šlaus, rođeni Splitčanin, ugledni fizičar s međunarodnom reputacijom sa zagrebačkoga Instituta Rudera Boškovića, izabran za predsjednika Svjetske akademije umjetnosti i znanosti (SAUZ).

Time je ujedno ispisana povijest: Hrvatska, Zagreb i IRB prvi put su sjedišta te institucije "stare" 52 godine, među čijim je osnivačima i jedan Albert Einstein. Zanimljivo je da su akademik Šlaus te aktualni predsjednik RH Ivo Josipović do 2005. godine i skupštine Svjetske akademije u Zagrebu bili jedini hrvatski članovi SAUZ-a koja danas broji 600 uglednika iz različitih područja ljudskog djelovanja.

Znaci li to da akademija daje konkretnе smjernice, analize, programe i projekte pomoći?

- Apsolutno. Akademija uvek pokušava dati odgovore na neka općedruštvena pitanja s kojima je čovječanstvo trenutno suočeno. Jedan od tih problema danas je ekonomска i socijalna kriza.

Krizu, među ostalim, mjerimo nečim što se zove BDP. No, čak i onima koji su ga uveli 30-ih godina prošlog stoljeća bilo je jasno da BDP nije dobro mjerilo. Jedna od njih, koja se tiče svih, je pitanje povećanja zapošljivosti.

Među idejama je i ona kolege iz Belgije vezano uz situaciju u Grčkoj i općenito za zemlje pogodene eurokrizom. Riječ je o ideji uvođenja takozvanog "komplementarnog

najbolje što možemo. Zato su se okupili ljudi poput Alberta Einsteina, Roberta Oppenheimera, Josepha Rotblata, Johna Boyd Orra i drugih. Glavni cilj i poruka akademije je znanost u službi čovječanstva, u službi rješavanja problema kojima je čovječanstvo sučeno.

Cinjenica je da su nažalost svi problemi s kojima se čovječanstvo suočava medusobno povezani i nije moguće, primjerice, rješavati problem niske zaposlenosti, a istovremeno barem djelomično ne povećavati BDP. Može li znanost pomoći i u kojoj mjeri, nemamo stopostotan odgovor.

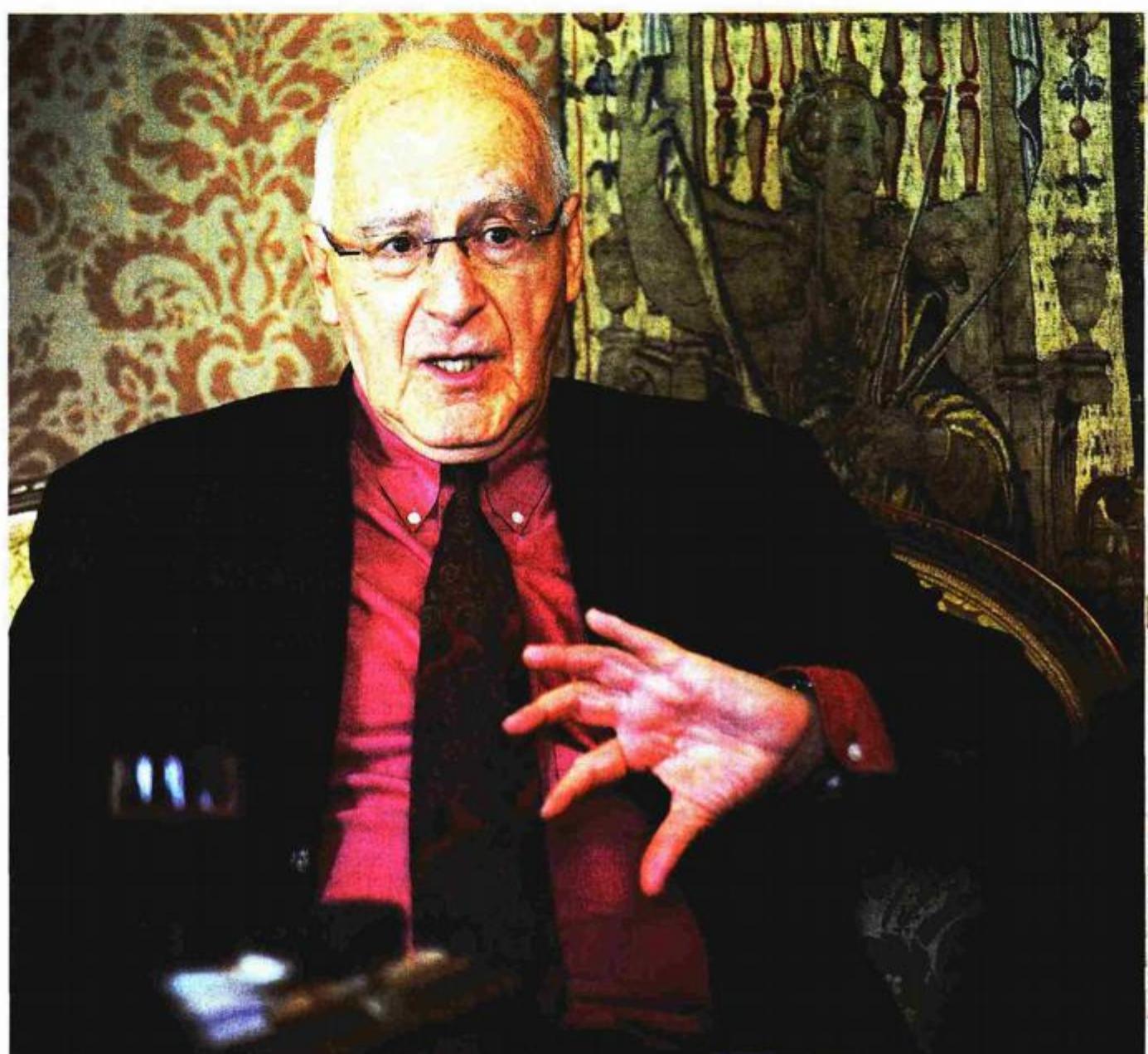
Jedino što znamo jest da je od svih ljudskih djelatnosti znanost kroz čitavu povijest bila najuspješnija i da je čovječanstvu donijela napredak.

Znaci li to da akademija daje konkretnе smjernice, analize, programe i projekte pomoći?

- Apsolutno. Akademija uvek pokušava dati odgovore na neka općedruštvena pitanja s kojima je čovječanstvo trenutno suočeno. Jedan od tih problema danas je ekonomска i socijalna kriza.

Krizu, među ostalim, mjerimo nečim što se zove BDP. No, čak i onima koji su ga uveli 30-ih godina prošlog stoljeća bilo je jasno da BDP nije dobro mjerilo. Jedna od njih, koja se tiče svih, je pitanje povećanja zapošljivosti.

Među idejama je i ona kolege iz Belgije vezano uz situaciju u Grčkoj i općenito za zemlje pogodene eurokrizom. Riječ je o ideji uvođenja takozvanog "komplementarnog

novca". O čemu je riječ?

Najjednostavnije, to je svaki onaj "novac" koji dobivate kada, primjerice, u nekom trgovaćem lancu prikupljate točkice i bodove, ili ako često putujete avionom pa dobivate besplatne milje. Kada skupite dovoljno bodova, onda sljedeću uslugu "plaćate" tim prikupljenim "točkicama".

Grčka sad ima euro. No, što bi bilo kada bi paralelno vratali druhmu i uveli mogućnost kupovine i u eurima i za druhmu, dakako ne svega? U svakom slučaju, tema kojima se bavi akademija je puno. Pitanja sukoba i to na nekoliko razina, uključuju-

jući uporabu oružja za masovno uništenje, iz fizike to je svakako problem nuklearne energije.

Svijet zasad nije imao većih konfrontacija vezanih uz vodu, ali nije isključeno da će imati.

Praksa je da je sjedište akademije u onom gradu i zemlji iz koje dolazi njezin predsjednik. Što to konkretno znači za našu zemlju i za IRB?

Stiže nam svjetska pamet

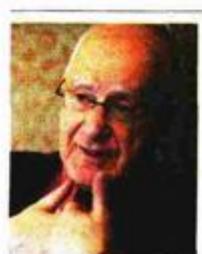
- U moru loših vijesti koje ne prestano slušamo, eto jedne dobre za Hrvatsku. Prije svega, to može biti poticaj mladim ljudima da se bave znanoscu, a našim znanstvenicima i u institucijama daje mogućnost uključivanja u aktivnosti Svjetske akademije.

Tu je i mogućnost umrežavanja, stvaranje mreže znanstvenika i na osobnoj i institucionalnoj razini.

U Hrvatsku i regiju u iduće dvije godine, koliko traje moj mandat, dolazit će članovi akademije, primjerice, na proslavu

• Kako komentirate izjavu srpskog predsjednika Borisa Tadića da je Ruđer Bošković bio "Srbin katoličke vjere"?
 - Prije svega izjavom danom u dnevno-političke svrhe, radi pridobivanja glasača. Kada bi se pitalo Boškovića, vjerujem da bi za sebe rekao da je - Dubrovčanin. Svojedobno je uzeo francusko državljanstvo

da bi vodio institut francuske mornarice, ali je bio i dubrovački špijun. Bez dvojbji, on je apsolutno katolik, bio je vrlo, vrlo osjetljiv na to, zbog toga se svađao sa svojim prijateljima fizičarima iz Engleske, inzistirajući na svome katoličkom određenju i vrijednostima. Druga njegova bitna odrednica je da je bio jezuit. Tadićeva je izjava zanimljiva u kontekstu tema kojima se bavi akademija, a to je pitanje upravljanja i politike, odnosno krize u demokraciji. Očito da demokracija ima nedostataka kad se na ovakve štosove love birači. To pokazuje da je nešto trulo.

Po mom mišljenju ravnateljica Instituta Ruđer Bošković Danica Ramljak svoj posao radi uglavnom dobro. Ali, kada ste ravnatelj morate nekome stati na žulj.

Zemlja je ipak samo jedna

Što se tiće početaka, treba reći kako je istovremeno s globalizacijom svijeta, koja je danas nedovjedna, rasla i svijest o tome da nam nije svejedno što se događa primjerice u Sjevernoj Americi, Kini ili Kini.

Naznake su se vidjele već nakon Drugoga svjetskog rata kada je postajalo sve jasnije da živimo na jednoj jedinoj Zemlji i da je moramo iskoristiti

IANOSTI I UMJETNOSTI, O ZNANOSTI KAO GLAVNOM
AKIDAŠNJIM VREMENSKIM EKSTREMIMA:

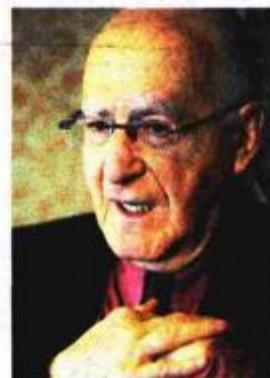
TOČINA

o zatopljenje

BIOGRAFIJA I POVEZANOST SA SPLITOM:

Po pradjedu - Slavićeva ulica u Splitu

•• Akademik Šlaus rođen je 1931. godine u Splitu, odakle se s obitelji seli u Dubrovnik gdje pohađa osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirao je i doktorirao na PMF-u u Zagrebu. Bavi se istraživanjima u nuklearnoj i medicinskoj fizici, fizici čestica i znanosti o znanosti. Od 1954. radi na Institutu Ruđera Boškovića u Zagrebu, gdje je od 2005. godine profesor emeritus. U iznimno bogatoj biografiji treba istaknuti kako je predavao na američkim sveučilištima UCLA, Georgetown i Duke University, član je Rimskog kluba, Pugwash pokreta, dekan Dag Hammarskjold Visoke škole za međunarodne odnose i diplomaciju u Zagrebu, predsjednik Međunarodnog centra za održivi razvoj, Ljubljana, dobitnik nagrada Ruđera Boškovića i državne nagrade za životno djelo, autor 369 publikacija:

- Kao što znate još je predsjednik prije nekog vremena istaknuo ideju Mediteranske unije i vrlo važne uloge Mediterana.

Kada govorimo o mediterranskoj orientaciji možemo reći da je cijela Hrvatska Mediteran, ali ipak su Dalmacija i Split nešto više Mediteran nego je Zagreb.

U Odjelu za jugoistočnu Europu od samog početka moji su zamjenici bili Orio Giarini, Talian, i Agni Vlavianos, Grkinja, a odjel obuhvaća zemlje od Cipra i Turske, do Malte, Italije, Austrije, Madarske i nas između.

A sada odgovor na vaše pitanje: bez daljnog, očekujem da u Dalmaciji ostvarimo suradnju

na nekoliko razina. Mi već sad imamo odličnu skupinu fizičara iz Splita koja radi na CERN-u i u kojoj su dr.Ivica Puljak, dr.Nikola Godinović, dr.Željko Antunović i ostali i koja je jedna od naših najboljih skupina. Odlično rade i u Rijeci gdje imamo također vrhunskih fizičara.

Oduvijek sam bio zagovornik da Hrvatska ima što veći broj sveučilišta, a uz našu obalu danas na sreću postoje ona u Puli, Rijeci, Zadru, Splitu i Dubrovniku, s kojima akademija također može ostvariti suradnju. Svakako, tu je i mogućnost povezivanja s MEDILS-om, naši su članovi i profesor Radman i dr.Dikić.

Vaši kolege fizičari, poput akademika Vladimira Paara, bave se problematikom ledenog doba. Kako vi gledate na ovu snježnu neveru koja je zadesila Split i Dalmaciju? Slijedi li nam doista ledeno doba ili, pak, globalno zatopljenje?

- Akademik Paar bio je moj student i to jedan od najboljih, ali moramo pojasniti neke stvari.

Najbolje prognoze i teorije ledenih doba dao je klimatolog Milutin Milanković, rođen u Hrvatskoj u Dalju, kasnije potpredsjednik Srpske akademije.

Milanković je objasnio klimatske promjene i predskazao kada dolaze ledena doba, a njegovi izračuni, koji se temelje na Newtonu, točno se slažu s podacima. On je o tome pisao još 30-ih, 40-ih godina prošlog stoljeća. Doista, idemo prema ledenom dobu, ali taj ciklus je na skali od deset tisuća godina.

Adio Sejšeli i Bahami

Moderni je čovjek odnosom prema okolišu i prirodi poremetio taj trend. Temperatura će sljedećih desetljeća, zbog čovjekova utjecaja, ugljikova dioksida i ostalih stakleničkih plinova te zagadenja, porasti za dva do pet stupnjeva. Tope se ledenjaci, a razina mora dići će se dva do pet metara.

Žrtve tih promjena bit će otoci poput Sejšela ili Bahama, koji mogu biti potopljeni.

Ovo što se dogodilo Dalmaciji stoga nije ništa čudno i toga će biti sve češće. Katastrofe na Jadranu ovisit će o tome koliko će biti zatopljenje i koliko će porasti razina mora.

Dakle, možemo reći da prirodno idemo prema ledenom dobu, ali zbog čovjekove intervencije u okoliš istovremeno očekujemo zatopljenja.

Drugim riječima, čekaju nas ekstremne pojave: s jedne strane velike hladnoće, a s druge ekstremne vrućine. Čovjek je doista najveća štetotčina, ali također i najbriljantnije stvorene na zemlji.